

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Ljudje. (Dalje.)

Modri ljudje radi molčé.
 Modri ljudje vedó, pogumni storé.
 Modri ljudje imajo jezik v srcu, norci pa srce na jeziku.
 Modri ljudje mrjó in norci jih pokopavajo.
 Modri ljudje hiše zidajo, norci jih kupujejo.
 Modri ljudje se tudi radi ob hvalnicah redé.
 Dobri ljudje se radi solzé.
 Imenitni ljudje ne bero radi dolgih pisem.
 Imenitni ljudje imajo pravico in moč v roki.
 Imenitni ljudje so bili tudi enkrat majhni.
 Imenitni ljudje se tudi lahko spotaknejo.
 Za bogatimi ljudmi nihče ne joče.
 Bogati ljudje se redé, ubogi pa množé.
 Bogati ljudje malo spé.
 Kjer so bogati ljudje, ni nič poceni.
 Bogatih ljudi norost je tudi modrost.
 Mladi ljudje naj rabijo ušesa, ne ust.
 Mladi ljudje imajo stare za norce.
 Mladi ljudje vse boljše vedó.
 Od otrok in starih ljudi se malo hvale dobi.
 Ljudje, ki nimajo zob, največ prežvečijo.
 Mali ljudje imajo pogosto velika srca.
 Mali ljudje se z jezikom branijo.
 Mali ljudje včasih velike reči store.
 V malih ljudeh je največ modrosti.
 Mali ljudje se hitro zjézé in brž odpusté.
 Lačni ljudje ne gledajo na skledo, ampak v skledo.
 Leni ljudje imajo največ opravkov.
 Brezverni ljudje kmalu iznoré.
 Sirovim ljudem in hudim psom idi s poti!
 Tihim ljudem in nemim psom ni zaupati.
 Čim hujši so ljudje, tem hujši časi.
 Kdor hoče priti ljudem v zobe, mu ni treba storiť nič narobe.

Kar je v ustih ljudi, ni vedno prazno.
 Po ljudeh se ravnaj, ljudje se ne bodo po tebi.

Ljudje se ne merijo na vatle in ne tehtajo po centih.

Dekler ljudje pojó, jih še iz cerkve ne bo.

Kar je ljudem všeč, je kmalu prodano.

Kdor za druge ljudi krade, bo zase obešen.

Ljudi lažje z zgledi vladaš ko s postavami.

Če so ljudje zdravi, je zdravnik bolan. Kakršni so ljudje, takó govoré.

Kdor z ljudmi občava, jih že spoznava.

Kdor pred tujimi ljudmi joka, solze trati.

Drobiž.

Pridnost in vztrajnost. V Praži je nedavno postal doktor modroslovja bivši čevljarški pomočnik Adolf Fišer. Ko je bil star 20 let, se je vpisal v 6. razred gimnazije. Po izbruhu vojske je moral pustiti šolo in odriniti na bojišče. Prišel je v rusko ujetništvo. Tam se je posebno pridno učil tujih jezikov. Sedaj govori v sedmih jezikih. Iz ruskega ujetništva je pobežnil leta 1918, ter napravil doma takozvano zrelostno skušnjo ali maturo ter se je nato vpisal kot dijak na praško vseučilišče. Te dni je postal doktor.

Zdravljenje z vodo, ki je najbolj poceni, pa morda tudi najbolj uspešno, se je zadnje čase nekoliko opustilo in pozabilo; pa bi bilo prav, če bi na to naravno zdravilo »knajpanje« zopet in zopet opozarjali. Lani je bil stoletni rojstni dan znanega župnika in zdravnika z vodo; Sebastijana Kneippa (rojen 17. maja 1821, umrl 17. jun. 1897 v mestecu Wö-rishofen na Bavarskem). Pri nas se za to znamenito stoletnico ni nihče zmenil, dasi je mož stoterim in stoterim okrepil razrahljano zdravje, nekaterim pa rešil celó življenje. S številnimi knjigami pa nadaljuje še danes širom sveta svojo zdravično dobrotelost, ki skoraj nič ne stane. Njegova knjiga »Tako bi mo-

rali živeti!« je izšla že v 31. izdaji; druga knjiga »Moja oporoka« je tiskana že v 32. izdaji; tretja »Zdravljenje z vodo« je pa razširjena med ljudmi v 500.000 izvodih; »Velika Kneippova knjiga« pa je razprodane 50.000. Slovenci imamo malo knjižico, ki daje navodila po Kneippovem načinu za dravljenje z vodo. Imenuje se »Domači zdravnik« po naukih in izkušnjah župnika Kneippa. Izdala jo je »Družba sv. Mohorja« prvič l. 1892.

Kdor se poslužuje vodnega zdravljenja, ne sme pretiravati; zlasti pa mora natančno paziti, kako je za posamezne slučaje raba vode predpisana, kako se je treba varovati prehlajenja i. dr.

Pripomnimo še, da je bil župnik Kneipp sin preprostega tkalca, Pastirska in tkalska služba mu ni kaj ugajala. Bil je slabotnega zdravja ter je srčno hrepenel, da bi postal duhovnik. Lotil se je učenja in prejel v 31. letu sveto mašniško posvečenje. Radi bolehanja je v dijaških letih marsikaj trpel. Večkrat so mu celo pljuča krvavela, in se je bilo bati, da bo moral zgodaj umreti. V skrbeh za svoje zdravje si je iskal sveta v knjigah. V roke mu je prišla knjiga »Pouk o moči in učinku sveže vode na človeško telo«. Ta knjiga ga je zelo osrčila. Polagoma je jel uporabljati polive in lahne kopeli, a brez posebnega izboljšanja. Nato je hodil parkrat na teden tričetrt ure daleč k Donavi, se je v naglici skopal v vodi in pohitel urno nazaj. V kratkem se mu je vrnila moč in vedrost. To je bil prvi uspeh, ki mu je dal poguma in vztrajnosti. Spoznal je zdravilno moč vode, in napredoval čimdalje bolj v tej stroki.

Slovstvo.

Rožica s Krasa. Življenjepis vzornega mladeniča Ernesta Mlakarja, padlega v vojski 16. avg. 1916. V zgleđ in posne-manje vsem slovenskim fantom izdalo uredništvo »Bogoljuba«. V Ljubljani 1921. Cena Din 3.— Čisti dobiček te knjižice se bo porabil za prvo slovensko misijonišče v Grobljah, kamor bi bil rajni Mlakar vstopil, če bi bil še živel. — To je

res čtivo zlata vredno tudi za vas, ljubi otroci. Dolgih naukov ne berete radi, V tej knjižici tudi ni suhih naukov, ampak živo življenje. Tudi imate tu mladeniča, ki ni živel pred več sto leti, tudi ne v tuji deželi, ampak je bil naš sodobnik in naš rojak — rožica s Krasa. Knjižica se naroči z naslovom: Misijonišče v Grobljah, p. Domžale.

A. Čebular:

Uganke.

(Nadaljevanje.)*

8.

Črni potniki iz dalje
glad za sabo vlačijo,
po vaseh beračijo. (Vrane.)

9.

Zlat kolaček,
v njem kovaček
kuje, kuje —
oženj zemljo razsvetljuje.

(Luna.)

10.

Striček obeša
se na drevesa,
trda peresa
k deblu pritiska,
da brž ujame,
kadar zavriska. (Zolna.)

11.

Štirje palčki se lovijo,
v redu vedno se vrstijo:
prvi cveten ima pas,
drugi za klobukom klas,
tretji z jabolki je rdečimi,
zadnji z biseri iskrečimi.

(Letni časi.)

12.

Menda kar za šalo
gleda k nogam — v ogledalo.
Kaj pa vidi? — Mačice,
ki imajo tačice
skrite v košku svilnatem.

(Vrba.)

* Glej »Vrtec« 1922, št. 3—4, str. 46.